

Руйнування української церкви

Лондон. Московське радіо повідомило, що «синод греко-католицької церкви» у Львові 8 березня ц. р. постановив зібрати унію з католицькою церквою та повернутися до православної церкви. Про цю свою постанову синод повідомив Сталіна.

Лондон. Ватиканське радіо, відповідаючи на твердження советського уряду, ніби то «синод греко-католицької церкви» у Львові постановив повернутися до православної церкви, підкреслює, що так званій «синоду» складався з кількох священників-відступників. У всіх трьох дієцезіях вивезено або арештовано священників. Великій частині священників заборо-

нено відправляти богослуження. На закінчення ватиканське радіо стверджує, що советський уряд люту переслідує греко-католицьку церкву.

Большевизм насильство над греко-католицькою церквою — це черговий удар по національній святині, проведений з метою руйнування українських організацій навіть церкви. Терор і насильство діалі на рідній землі. Большевицькі диктатори вбивають провідників церкви, вивозять їх на заслання, де мучать по концетраційних таборах. Раніше звичайли православному церкву, а тепер руйнують греко-католицьку.

США -- військова потуга

Вашінгтон. Міністер закордонних справ Бирнс, шеф генерального штабу генерал Айзنهاвер та міністер війни Петерсон заявили на таємному засіданні відділу військових справ палати репрезентантів, що США повинні займатися міцною військовою потугою доти, доки триватиме теперішній стан у світі.

На закінчення конференції проголошено спільний комунікат, в якому доведено konieczність затримати обов'язкову військову службу та встановити загальну кількість американської армії під час миру в 1.070.000 осіб. Петерсон обурюював konieczність сильної військової потуги США тим, що світ ще не упорядкований.

Далі повідомлено, що добровільний вступ до американської армії до 28 лютого ц. р. дав

СПІЛЬНА НАРАДА ГОЛОВНИХ ШТАБІВ США І ВЕЛ. БРИТАНІЇ

Як повідомляє «Ді Нойс Цайтунг», цими днями мало розпочатися у Вашингтоні спільне засідання військових головних штабів США і Великої Британії. Вони розглядатимуть питання взаємного використання повітряних баз для військових і цивільних цілей. Політичні вола у Лондоні вважають ці наради у Вашингтоні найважливішою подією від часів припинення бойових дій.

Як заявив австралійський міністер закордонних справ, справа спільного використання баз на островах Тихого океану буде головним пунктом конференції прем'єрів англійських доміній.

ЗАКОРДОННА ПОЛІТИКА США СПІРАТИМЕТЬСЯ НА ООН

Нью-Йорк. Міністер закордонних справ Бирнс заявив, що закордонна політика США спиратиметься на Організацію Об'єднаних Народів. «Якщо буде потрібно, — заявив Бирнс, — американські збройні сили будуть вжиті, щоб підтримати цілі і засади хартії Об'єднаних Народів... США не передбачає ніякого пакту з Советським Союзом проти Великої Британії, або з Великою Британією проти Советського Союзу як підставу для безпеки».

Міністер закордонних справ США висловив переконання, що теперішні міжнародні труднощі при добрій волі можуть бути розв'язані. «Ми не можемо допустити до того, щоб втрачували наше самоопановання».

НАРАДА ТРУМЕНА І БИРНСА

Вашінгтон. Президент Трумен обмірковував міжнародний стан з міністром закордонних справ Бірнсом та секретарем Вілгоу Доу Чарлзом Розе. Подробиць про перебіг наради ще опубліковано.

ЗВЕРНЕННЯ ГЕНЕРАЛЬНОГО СЕКРЕТАРЯ ООН ДО АНГЛІЙСЬКОГО НАРОДУ

Лондон. Генеральний секретар Організації Об'єднаних Народів, Трітве Лі, перел своїм від'їздом до Нью-Йорку мав промову в радіо до англійського народу. Він сказав: «Недвотільки ми успішно закінчили війну, як опинилися перед новими важкими проблемами. Багато мільйонів людей стоять перед загрозою голоду і хворіб. Настав час, щоб кожний з нас присвятив усе своє знання і свою енергію на допомогу своїм ближнім».

600.000. Таким чином США мають дотепер найбільшу добровільну армію в історії.

Головнокомандувач американських повітряних сил повідомив про план устійнити силу військ повітряної флотії США під час миру на 400.000 осіб, завдання яких є охороняти закордонну політику США та забезпечувати мир.

Перське питання

СОВЕТСЬКІ ВІЙСЬКА В ПЕРСІЇ

Вашінгтон. Американське міністерство закордонних справ повідомило, що советські частини з тяжкими танками перейшли через советський кордон та прямуватимуть в напрямі Тегерану і західних кордонів Персії. Таке саме повідомлення подало британське міністерство закордонних справ. За повідомленнями агенції «Асошіейтед Прес», советські частини йдуть через персійський Іран в південно-західному напрямку до турецьких та іракських кордонів. Танкові і еднанні червоної армії увійшли до міста Караз, 32 км. від Тегерану. Советські частини зайняли також кілька міст поблизу турецького й іракського кордонів.

Тегеран. Кілька тисяч прибічників крайньої лівої партії, Тудег, не допустили до парламенту посів правих партій, що призвело до припинення праці парламенту. Після закінчення терміну повноважень парламенту, він фактично перестав існувати. Нових виборів не можна буде перевести, бо на підставі діючого перського закону нові вибори не можуть відбуватися доти, поки в країні перебувають чужі війська. Таким чином прем'єр Султанег практично одержав диктаторські повноваження, що відповідає бажанням партії Тудег.

РАДА БЕЗПЕКИ РОЗГЛЯДАТИМЕ ПЕРСЬКЕ ПИТАННЯ

Вашінгтон. Уряд США має намір перське питання передати на розгляд Ради Безпеки Об'єднаних Народів, якщо цього кроку не зробить сама Персія.

Щодо стану в Персії президент Трумен заявив, що він не одержав ніяких урядових звідомлень про рух советських військ, а знає про них лише з часописів. Президент заявив, що становище не в таке грізне, як це собі уявляють багато людей. Він не занепокоєний міжнародним станом, бо вірить у відпруження ситуації.

Вашінгтон. Уряд Персії офіційно повідомив США, що він передає справу про перебування советських військ у північній Персії на розгляд Ради Безпеки Об'єднаних Народів. Засідання Ради Безпеки почнуться 25 березня в Нью-Йорку.

ЗАЯВА БЕВІНА В ПАЛАТІ ГРОМАД

Лондон. Міністер закордонних справ Бевін виступив перед палатою громад з промовою про стан у Персії. Міністер Бевін заявив, що не зважаючи на кількаразові запевнення про те, що Росія буде дотримуватися взятих на себе зобов'язань щодо Персії, цих зобов'язань вона не дотримала. Бевін заявив, що британському уряду тяжко зрозуміти теперішню політику Советського Союзу в Персії, а ще тяжче повірити, що Сов. Союз не думає виконати взяті на себе зобов'язання. Він висловив сумнів, чи Росія захоче виконати свої зобов'язання та визнати територіальну інтегальність

Незабутня дата

В боротьбі за самостійність український народ проходив етапи піднесення й занепаду, залежно від зовнішніх обставин та внутрішньої самоорганізації й поготики своїх національно-творчих та збройних сил. Бували історичні моменти, коли вся Україна здіймалася в революційно-визвольному пориві (повстання під проводом гетьмана Богдана Хмельницького, революція й створення Соборної Української Народної Республіки в межах майже всієї етнографічної території рр. 1917-20) й народ досягав свого державно-політичного ідеалу. Знову ж бували такі моменти, коли являв частину України здійснювала своє право на самовизначення (Галицько-Волинська держава, Кубанська Республіка, Карпатська Україна).

Сім років тому, 15 березня 1939 р. в князювому місті Хусті зібрався Сойм Карпатської України й проголосив найзахіднішу частину нашої землі Самостійною Республікою та ухвалив державну конституцію. На президента Республіки сойм вибрав заслуженого діяча й будителя о. Августина Волошина та затвердив раду міністрів Карпатської України.

Цей радісний день — доказ національно-політичної зрілості українського народу, зямариди трагічні події, що отортали Срібну Землю. Підступна й зрадлива політика гітлерівської Німеччини засудила молоді республіку нашу на загиб, на знищення. Ще перед тим, 2. XI. 1938 р. Німеччина й Італія т. зв. Віденським арбітражем відірвали від Карпатської України головні міста Ужгород, Мукачів та Берегово, позбавивши тим країну культурно-політичних, торговельних та комунікаційних центрів. Щоб вгамувати до глибини душі обурене тією постановою українське населення, міністер закордонних справ Німеччини проголосив, що решта земель Карпатської України становитиме українську державу, господарську й політичну спроможність якої забезпечить Німеччина, та поробив натяки, що те-

риторія української держави зростатиме прилученням до неї інших українських земель. «Засукуйте рукава й працюйте», — сказав він о. Волошинowi у Відні. — «Ближче майбуттє принесе здійснення Ваших мрій». Нічого шпшого не лишалося робити українському народові, як з обуренням прийняти до відома накиненої постанови й кинути її до державно-творчої праці, вірячи в свої сили та в сили всього українського народу, який клеветав жагою волі та з надією чекав нагоди, щоб порвати московські, польські й румун. кайдани. Без України з надруженою увагою слідкувала за подіями, що відбувалися на терені Срібної Землі. З Галичини, Буковини, Басарабії, з еміграції європейської й навіть американської прибували тисячі добровольців, ставали до лав будівничих нової української держави. Неучуваний творчий ентузіазм охопив народні маси — Карпатська Україна росла, міцніла, дуждала та переборювала неймовірні перепони по шляху до повного визволення.

Та хитрі сили нарастали навколо Срібної Землі. Малярський імперіалізм був та кувал ланцюги на Карпатську Україну. Малярщина домагалася стільних кордонів з Польщею коштом захоплення Карпатської України, а зрадлива Німеччина йшла їй на руку.

Люді котились з раптовою швидкістю, політичний календар потугав знамениті та зловіщі факти.

15 березня 1939 Сойм проголосив самостійність Карпатської України; того самого дня німецьке військо окупувало Чехію та Моравію, Німеччина задала Чехословацьку республіку й проголосила протекторат, а Словаччина стала самостійною державою; чеське військо знялося з українсько-малярського кордону й з усього краю та через Румунію й Польщу пішло до Чехії; малярські орди пішли в наступ вздовж усього кордону; проти нападника виступила Українська Карпатська Січ і провела кілька героїчних боїв, але переважачою сили ворога посувались углуб краю й 16 березня зайняли столицю Карпатської України Хуст, а потім і всю країну. Змагання не уцїхлю, розпорошені загони січовиків робили спротив у горах, аж доки остаточно не були знищені жорстоким ворогом.

Українське населення підпало лютому теророві ворога, тисячі найкращих синів і дочок нашого народу малярі повбивали, а кого не вбили, взяли на страшний тортури, позакладали до в'язниць і калічили в концетраційному таборі — відірвали частини тіла, вибивали очі, відірвали вушні... Письменники, журналісти, лікарі, адвокати, учителі, селяни, робітники — майже всі свідомі українські люди зазнали тортури. Тисячі українців і досі на своєму тілі носять люті сліди знущань хижого ворога. Так помстися завоєвники над українськими людьми за пори до волі й незалежності. Тисячі імен героїв і мучеників висікала на свої сторінки історія України.

Мов буревій прокотилися події по Срібній Землі, в час яких український народ дав доказ своєї зрілості та здібності до державно-творчого життя. Народні маси, Карпатська Січ і влада країни боролися до останньої спроби, та несила була перебороти навалу ворога, який шов на нашу землю за згодою фашистської Німеччини. Багато героїв упало в бою, багато їх схватив ворог, замордував та кинув до в'язниць і концетрацій, і багато пішло на чужину продовжувати працю й боротьбу за визволення України.

А день 15 березня 1939 р. буде джерделем, з якого черпатимуть мужність і відвагу прийдешні покоління.

І ніякий окупант, ніякий завоєвник не зупинить прагнення українського народу до повного визволення, до своєї самостійної держави. Гук покликати героїв наших дзвенить по всій землі й пориває до боротьби за свободу, за демократію, за самостійну Україну.

Дн. Січ.

СОВЕТСЬКЕ ВІЯСНЕННЯ

Москва. Советський журналіст Адексеев виступив на шпальтах часопису «Известія» із статтею, в якій говорить, що Сов. Союз мусить бути особливо чуйним до пашіних іракських кіл та їхніх зовнішньо-політичних намірів. В Ірані мають ще вплив ті особи, які за допомогою Гітлера хотіли передати до перської держави советський Азербайджан та область Баку.

Агенція Тасс видала спростовання, в якому говорить, що комунікат американського міністерства закордонних справ про рух советських військ в напрямку ірансько-турецького кордону не має підстава. У відповідь на це міністерство закордонних справ США ствердило, що вістки про такі рухи військ не тільки підтверджуються, а що рух відбувається далі. В наслідок цього уряд США вислав нове запитання до Москви про цілі цих переставань советського війська.

ІЦЕ ПРО ШПИГУНСЬКУ АФЕРУ

Оттава. Члена канадійського парламенту та постутової партії праці (прокомуністичної) Фред Розе арештувало у зв'язку з шпигунською аферою з закладом зрадги державної таємниці.

Крім того, дальших чотирьох з 13 арештованих обвинувачується на підставі здобутого доказового матеріалу про передачу советському посольству таємних інформацій.

НОРВЕГІЯ ЗАКЛАДАЄ ІНСТИТУТ ДЛЯ ДОСЛІДІВ НАД АТОМОМ

Осло. Норвегія планує закласти інститут для дослідів над атомовою енергією, який буде підпорядкований міністерству країнової оборони. На утримання цього інституту асигнувано один мільйон норон річн.

Промова Черчіля в Нью-Йорку

Нью-Йорк. Черчіль вголосив нову промову з нагоди урядженого на його честь банкету у Нью-Йорку. В цій промові Черчіль заявив, що він не вірить в те, що війна загрозить або що її не можна уникнути. Далі заявив Черчіль, не вірячи він також, щоб ті, що правлять тепер Росією, бажали б собі уже тепер війни. Увесь світ, що говорить англійською мовою, має глибоку симпатію до російського народу. Коли ж Сов. Союз не використовує для себе тієї симпатії, а, навпаки, не вважаючи на це, ще більш загострює відносини, то за це відповідає він сам.

Щодо своєї промови у Фултоні Черчіль заявив: «Я не хочу ані одного слова забрати назад чи зміняти».

До ситуації в Персії, Черчіль сказав: «Росіяни мають дуже добру методи: умови, які їм не подобаються, робити безпретентними. Ця дорога стоїть їм тепер відвором». Америка і Англія, виконуючи тегеранську угоду, опустошили Персію. Коли ж російський уряд, замість зробити це саме, навпаки, ще послав військового контингенту, то це саме є одним з тих випадків, для яких створено Світову Раду Безпеки. Совет. Союз не має також підстав покарятися, що за свою участь у війні він належно не винагороджений. Втрати були тяжкі, але й здобутки надзвичайні».

Від Японії, яка була переможена майже виключно американською зброєю, Росія одержала усі території, які вона втратила 40 років тому. Далі, на заході Росії побилою велику частину Фінляндії і балтійські держави, а також не дискутувало більше над лінією Керзона.

Щодо проблеми Дарданелів, то Америка і Англія запропонували Совет. Союзові в Потсдамі гарантію вільного права переходу через Дарданели. Туреччина також до тієї гарантії прилучилась. Але нам сказано, що цього замало, а саме: «Росія повинна мати ще там укріплені фортифікації». І це не для того, щоб тримати Дарданели отвором, а щоб як єдина нація мати силу їх замкнути. Це суперечить засади вільності великих країн Європи. Наша пропозиція і надалі є актуальною. Якщо Сов. Союз буде і далі робити натиск на Туреччину, то проблему повинна вирішити Світова Рада Безпеки. Черчіль заперечив думку, що теперішній британський кабінет не є демократичним».

НЕ КОМІСАРІЯТИ, А МІНІСТЕРСТВА В СССР

Москва. На засіданні Верховної ради СССР одностайно вибрано Сталіна головою ради міністрів Советського Союзу з уповноваженням створити новий уряд. Переобрання Сталіна Верховною радою відбулося після його формальної димісії. Далішою постановою Верховної ради переіменовано народних комісарів у «міністрів» та ради народних комісарів у «ради міністрів Советського Союзу». Це переіменування стосується також союзних і автономних республік.

Голова плануової комісії Вознесенський виступив перед Верховною радою цілі нового п'ятирічного плану, за яким передбачається підвищення продукції в півтора рази більше у відношенні до передвоєнного стану. Перевага советської системи дасть можливість, як сказав Вознесенський, переіменати досягнення капіталістичних держав в усіх ділянках, включаючи також техніку. Потім Вознесенський закликав у своїй промові до дальшого посилення советських збройних сил, щоб протиставитися небезпечній напад на Советський Союз. Як черговий завдання назвав він усунення системи раціоналізації в найкоротші терміни, відбудову знищених війною територій, збільшення промислової продукції та дальший розвиток важкої індустрії.

ПРОМОВА АНГЛІЙСЬКОГО МІНІСТРА ЗАКОРДОННИХ СПРАВ

Лондон. Підчас промов у Уельсі, Бевін заявив: «І при різних поглядах на життя Великої Британії, США і Советського Союзу може дійти до порозуміння, якщо народи стануть терпеливими та не догматичними».

Про свою пропозицію 50-літньої пакту призначив з Советським Союзом Бевін сказав: «Пропозиція ця була поважною, і я хочу її далі підтримувати, не вважаючи на всі розчарування, які я, можливо, міг би мати».

Далі міністер сказав: «Я нічого не хочу робити такого, щоб підбурювало одну групу людей проти іншої, нічого, що нагадувало б навіть далека агресія. Я звертаюсь до інших країн, що завжди можуть мати свої історичні мотиви, виступаючи агресії — чи то у вигляді пропаганди, чи у вигляді війни верв'я, чи через дії, які мають на інших постійно трикопийний вплив».

ним урядом, тому що складається з представителів однієї тільки партії. Але це є перозуміння факту, що демократичні уряди повстають на підставі вільних виборів. Більше того, не можна назвати демократичними виборам, на яких можна виставляти представників лише однієї партії, а виборцям забезпечується таємниця виборів.

Про взаємини між США і Англією, Черчіль заявив, що він закликав тільки до братерства між ними, а не до союзу чи пакту. «Я не маю сумніву, що це станеться і в цьому я так певний, як і в тому, що завтра сонце знову зійде». Черчіль підкреслив, що від англійсько-американської співпраці залежатиме життя і свобода у світі».

Під кінець своєї промови Черчіль зазначив, що народи Великої Британії будуть стояти у великій і ширій приязні по стороні Сполучених Штатів Америки, зберігаючи ідеї Атлантійської Хартії. Осв так об'єднані, обидві великі держави будуть старатись усунути паресті прокляття війни і тиранії з лиця землі. Англо-саксонський світ готовий співпрацювати з Росією на засади рівності. Майбутня позиція Росії у світі є в руках небагатьох му-

Сталін відповідає Черчілеві

Москва. В інтерв'ю з центральним органом комуністичної партії «Правда» генераліссиму Сталін окреслив промову Черчіля у Фултоні як «небезпечний акт, який загрожуює мирові та безпеці». Промова Черчіля, на думку Сталіна скерована на те, щоб поєднати між союзниками недовіря і перешкодити їхній співпраці. Сталін заявив далі: «Курс, запропонований Черчілем, не можна поєднати з укладеним союзним договором між Великою Британією і Советським Союзом. Хоча Черчіль сказав до своїх слухачів, що англо-советський пакт взаємної допомоги має бути продовжений на 50 літ, однак цієї заяви не можна поєднати з викладеним курсом Черчіля, який можна зрозуміти лише як прагнення до війни з Советським Союзом».

Щодо тверджень Черчіля про відносини Советської Росії з її сусідніми державами Сталін сказав: «Це місце в промові Черчіля є нечестним і неактовним наклепом. Поперше, не можна говорити про саму Советську контролю у Відні і Берліні, коли мають там також свій осідок комісії чотирьох великих держав. По друге, не слід забувати факту, що німецька атака на Советський Союз шла через Фінляндію, Польщу, Болгарію і Мадярію. Ця німецька інвазія була можлива тому, що в цих країнах були уряди, ворожі Советському Союзові. Нема нічого дивного, що Сов. Союз у своїх стараннях забезпечитися на майбутнє робить все, щоб у цих країнах створити уряди, які б ста-

ЗАГОСТРЕННЯ ПРЕСОВОЇ ЦЕНЗУРИ

Вашінгтон. У Вашингтоні офіційно підтверджено, що в Москві в останні дні загострилася цензура пресових звідошень закордонних кореспондентів.

Нюрнберзький процес

Процес в Нюрбергу увійшов у нову фазу. По перекладу кількох свідків, що мали віднести Герінга, почав він сам давати звання. Він говорив разом понад 13 годин. В багатьох випадках Герінг бере всю відповідальність на себе, відтягуючи тим інших підсудних, наприклад, Кейтеля, а щодо прилучення Австрії, то й самого Гітлера, якого він називає негідно діяти в тій справі. Герінг визнає, що здійснювати головні цілі нацистичної програми він вважав за можливе хоч би і незаконними діями, чи засобами. Починаючи з 1933 р., признається Герінг- він докладав всіх зусиль для збудування сильного летунства, якому завдячувала Німеччина за успіхи на початку війни. З цинічною гордістю признається Герінг, що в останню ніч перед окупаванням Чехії загрозив президентові (Гаха) збомбардуванням Праги, щоб його (Гаху) зробити більш податливим.

З другого боку, щодо жидівського питання Герінг відікхується від участі в погрозах і твердить, що він був за іншу форму розв'язання жидівської проблеми. В тій справі спротно звався всю вину на Геббельса і Бормана. Факт, що він сам нахвас на жидів державну контрабанду в сумі мільярда марок, виправдує тим, що він не хотів того, щоб Геббельс сам загараб жидівські гроші. Так само заперечує Герінг свою належність до переслідувачів церкви і доводить, що сам часто-густо ходив до церкви, дтей своїх хрест, щоб таким чином духова вплинути на інших. Чотирнадцять господарчий шмат хоч і зміц-

жив, які мають вплив на 180 мільйонів людей у Советському Союзі й на багато мільйонів поза ним.

НАГОРОДЖЕННЯ ЧЕРЧІЛЯ

Вашінгтон. На банкеті, влаштованому на честь Черчіля в Нью-Йорку, американський амбасадор у Великій Британії Джон Вайлант назвав Черчіля «хорошим товаришем та справжнім приятелем США» та передав йому привітання від американського міністра закордонних справ. Губернатор Нью-Йорку заявив, що Черчіль у світі вказав на властивості справжнього морального провідництва. Перед банкетом голова міста Нью-Йорку вручив Черчілеві золоту медаль від міста за визначні заслуги.

ПАНІ РУЗВЕЛТ ДО ФУЛТОНСЬКОЇ ПРОМОВИ

Вашінгтон. Підчас засідання об'єднаного конгресового комітету американських жінок пані Рузвелт вголосила промову, в якій сказала: «Ми ніколи не забудемо важливої ролі Черчіля в осягненні перемоги, але ми не можемо погодитися з поглядами, що народи, які говорять англійською мовою, можуть обійтись без більшої частини людства, що не говорить по-англійськи. Пані Рузвелт зажадала, щоб США у своїх міжнародних зносинах думала про інтереси усього світу».

випили лояльно до Сов. Союзу». Сталін обвинувачує Черчіля, як підбурювача до війни. Коли б дійшло до нового нападу на Східну Європу, сказав Сталін на закінченні інтерв'ю, він був би відбитий.

«ПРАВДА» І «ІЗВЕСТІЯ» АТАКУЮТЬ ЧЕРЧІЛЯ

Вашінгтон. Советська преса в перших днях після промови Черчіля у Фултоні обходила її повною мовчанкою. Шойно 11 березня «Правда» надала зміст промови та передав статтю, в якій гостро заатаковано Черчіля за його промову у Фултоні. Черчіля обвинувачується у підбурюванні до війни. Запропонований Черчілем військовий британсько-американський союз, як пише «Правда», скерований проти Советського Союзу, який взяв на себе головний тягар війни та відіграв вирішальну ролу в перемозі над Німеччиною. Черчіль такою своєю пропозицією перекреслює, створену ним самим підчас війни коаліцію «Великої Трійки».

В «Ізвестіях» з гострою атакою на Черчіля виступив російський історик Евген Тарле. В цій статті Тарле пише, що промова Черчіля відзначалася такою запеклістю, якої не чули вже від часу смерті Геббельса. СССР не піддається застоюванню сили з закордону. Советський Союз не допустить до повторення 1941 року, не стерпить ніякого тогування до нападу на його кордоні та не уступить ні перед якими погрозами, ні перед якоюсь модернішою зброєю. Теорія про те, що «росіяни визнають лише силу» є небезпечною і неправильною. Ніщо не може так більше драгувати російський народ, як спроба налякати його погрозою.

ШЕФ УНРРА ВІДІШОВ

Вашінгтон. Генеральний дир. УНРРА, Герберт Леман, залишив свій пост з притяжн стану його здоров'я. Передбачають, що новим генеральним директором УНРРА буде призначений кол. президент США Гувер.

КОНТРОЛЯ АТОМОВОЇ ЕНЕРГІЇ

Вашінгтон. Сенатська комісія в справі атомової енергії постановила створити цивільну дорадчу комісію, яка буде співдіяти у створенні комітету для використання атомової енергії в мирних цілях. Воєнний міністер Петерсон заявив, що американське воєне міністерство передасть контролю-атомової енергії цивільним колам. Петерсон висловився на пресовій нараді, що міжнародний контроль атомової енергії означала б для США зречення з використання її як воєнної зброї. Треба думати, заявив він, що атомова бомба мусить розглядатись як частина національного воєнного озброєння доти, аж поки будуть вжиті певні і цілком успішні заходи для міжнародної майбутності.

Також др. Буш, директор наукового дослідного інституту, промовляючи про проблему атомової енергії підкреслив, що використання атомової енергії як воєнної зброї само не може усунути страху перед війною, лише потрібне ще загальне озброєння, щоб остаточно знищити методи масового нищення.

ІНДІЯ ПЕРЕД ВИРІШЕННЯМ СВОЄЇ ДОЛІ

Лондон. Прем'єр Етлі у палаці громад виступив з заявою про індійське питання. Він сказав, що не треба дивуватись тому, що індійський народ, який нараховує 400 мільйонів людей та який двічі вислав своїх синів на смерть в боротьбі за свободу, чим багато притримився до перемоги над тиранією, тепер сам домагається свободи, щоб встановити свою власну долю. Індія має сама встановити, яка форма уряду їй найвідповідніша. Бажання Англії є допомогти їй у розв'язанні цієї проблеми. Прем'єр Етлі висловив надію, що індійський народ вирішить не виходити з британської сім'ї народів, цього союзу вільних народів, що йоню без ніякого примусу. Індія має також право дістати собі повну самостійність. Англія зробить все, щоб цей перехід, зробити для Індії найлегшим.

Індія прийняла заяву Етлі з задоволенням. Магатама Ганді звернувся з закликом до індійського народу, щоб він був терпеливий та дав можливість британській міністерській комісії здійснити британські заповнення.

Голова індійської конгресової партії Пандіт Негру заявив: «Ми бажали призначити США, Росією і Англією, але тільки на основі повної свободи. Ми самі виберемо своїх друзів... Індія не має ніякого бажання втручатися в сфері питання та імперіалістичну реалізацію інших держав».

19 березня виїхала з Лондону до Нью-Делі британська міністерська делегація в складі міністра для Індії, міністра торгівлі та міністра морських справ, щоб остаточно вирішити індійське питання.

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛЬСЬКА АРМІЯ АНДЕРСА БУДЕ ДЕМОНІЛІЗОВАНА

Лондон. Як повідомляє Ройтер, англійський міністер закордонних справ Бевін повідомив командувача польської армії в Італії генерала Андерса, що перебуває тепер у Лондоні, про рішення британського уряду демобілізувати усі польські військові частини, що перебувають поза Польщею та знаходяться під британським командуванням.

Цими діями польські війська в Італії, Шотландії, Німеччині та на Середземному морі одержать відповідну прокламацію. Ця прокламація буде містити в собі заяву польського варшавського уряду та заяву британського уряду.

СОВЕТСЬКІ ВІЙСЬКА ПОНИДАЮТЬ МУКДЕН

Мукден. Советські війська несподівано почали евакуацію Мукдену (Манчжурія). Советський командант Мукдену заявив китайській військовій владі, що з причини транспортних труднощів советські війська, вивішени з Мукдену, ще затримуються в Чапшуні, 200 км. на північний схід від Мукдену. В місті заново встановили бої між урядовими китайськими військами і комуністичними.

Генераліссиму Чан-Кай-Шек в одній з промов перед урядовою партією «Гоміндан» заявив, що внутрішньо-політичні різниці думок не слід полагоджувати силою та перестерігати китайський народ перед новою громадянською війною.

АТЕНТАТ У ТРІЕСТІ

Трієст. Невідомі особи револьверними стрілками смертельно поранили майора Стефане Куде, члена югославської репаративної комісії.

„Не злим тихим словом“

По всіх осередках, де тільки перебувають українські люди, щоранку в березні дні згадують «не злим тихим словом» Кобзаря України, великого поета й борця проти російського імперіалізму Тараса Шевченка. В ці дні найбільше думки й почуття кожного українця ли-

нуть на просторі рідної землі, на березі Дніпра-Славути, де височить над всією Україною пам'ятник найбільшого її співця. Його заповіти й поклики ми носимо в своїх серцях, вони є — наказ поколінням боротися за повне визволення України з чужинської неволі.

В МЮНХЕНІ.

У таборі Фрайман урочисто відсвяткували річницю Тараса Шевченка.

На сцені театру УНРРА вишукувалися українські діти, які склали «поклін батькові Тарасові». Мішаний хор під керівництвом В. Чубагого виконав безсмертний «Заповіт».

Доповів про Шевченка зробив дир. О. Ціпик. З великою вокальною майстерністю проспівав «Гетьмани» і «Дума», соліст Мюнхенської опери, видатний український артист Орест Руснак. Співачі поєди «Погасло сонце» і «Гомоніла Україна» виконала артистка клівської опери Катерина Таранова.

З успіхом пройшла інсценізація «Гамалія»; дали продовжувати поему «Кавказ» І. Фізер, музичне тріо під керівництвом Я. Слабого виконало в'язанку народних пісень, мішаний хор проспівав «Ой три шляхи», «Сонце заходить», «Розрита могила» і кант Пачавської Божий Матері.

Академія закінчилася співом національного гімну.

НА ЛАЙМІ.

Урочисто був проведений вечір в українському таборі на Лаймі (Мюнхен).

Співом «Заповіту» у виконанні хору розпочався вечір. Реферат на тему «Значення Шевченка» прочитав інж. Волковський, після чого делегати литовської громади привітали присутніх з днем пам'яті великого поета, порівняли його з своїми національними поетами і продекларували «Заповіт» і «Світе тихий».

Хор проспівав «Реве та стогне», учні народної школи продекларували низку Шевченкових поезій. З великим успіхом прочитала вірш «Б'ють пороги» 6-літня дівчинка. Виступи хору й скрипака та деклямації творів Шевченка сповнили програму свята.

В РЕГЕНСБУРЗІ

В гімнастичній залі УНРРА 16. 3. відбувся урочистий концерт з нагоди річниці Кобзаря України. Об'єднаний хор під орудою проф. Іваненка виконав «Заповіт», пісьменник Юрій Косач виконав пісню й змістовну промову, пов'язавши творчість Шевченка з сучасними явищами та з сучасними прагненнями в літературі, мистецтві та в громадському житті. Шевченкова творчість освітлює нам путь, по-

риває до боротьби за Україну. Шевченко — провідник у минулому й сучасному визвольному русі.

Добре виступив хор гімназії, проспівавши «Ой, доброве», Любов Гурко з чуттям проречитувала «Суботів», а л. Інна Черняхівська під аккомп. п. Л. Драгоманової проспівала «Садок вишневий» та «Нащо мені чорні брови» (муз. М. Лисенка). Далі «Сонце заходить», муз. Родольського, «Думи мої», муз. Воробкевича виконав хор оселі. Скрипкове сольо «Будь ми здорова», «Синя чічка» — варіації народних пісень проф. Поваличека з успіхом провів сам автор. «Владиво неба і землі», муз. Аремоєвського, виконав об'єднаний хор оселі й гімназії під орудою проф. Іваненка.

За браком приміщення заповіщений концерт у місті не відбувся.

ДІТИ — ШЕВЧЕНКОВІ

Шевченко дуже любив дітей. В багатьох своїх творах він так ніжно, з почуттям безмежної любові до дитини говорить про це.

Українські діти теж безмежно люблять Шевченка. Святе молодече почуття часто має хвиле і ми з надзвичайною приємністю слухаємо виступи малечі, яка шире й так безпосередньо виявляє своє замилювання в поезіях великого майстра і знавця дитячої психіки.

Діти української народної школи і дитячого садка в Регенсбурзі дня 15. Ш. під проводом своїх учителів і виховників влаштували в руханковій залі Шевченківське свято. Шкільний хор під орудою учителя Яремовича з успіхом виконав безсмертний «Заповіт» (муз. Стеценка), а учениця О. Мельник сказала зворушливе слово. Широко й добийливо приготувана програма дитячого садка справила на присутніх глибоке враження. Дяка за це належить провідниці В. Рожанській.

Гуртова деклямація дітей нар. школи, мєльо-деклямація «Розрита могила» у виконанні О. Нагірної та декл. «Привіт батькові Тарасові» у вик. І. Підгорецької були на високому рівні. Особливо гарно показав себе шкільний хор виконанням складних пісень «Сонце заходить», «Реве та стогне», «Садок вишневий».

Своєю працею та виступом дитвора укр. нар. школи спільно з учителем та з управителем школи гідно зарепрезентували себе перед своїм і чужим громадянством, за що належить їм подяка.

Макаревич, який умер сьогодні перед апелем. Його, зі слухалими ногами, в агонії ле вращі волікали на «апел». А тепер покляли, щоб сходився рахунок. До шпиталю його вже не приймали, автм і в шпиталю його чекала б ця сама доля — випрекнення шпиду, бо таборіві лікарі принципово не турбуються важко-хворими. Хто виглядає зле — тому дорога на «боязку гірку!»

Спи, добрий друже! Тобі вже не треба нічого — ні «козет» (недокурків), щоб хоч трохи забутиє у синьому димі цитарки, ні хліба, ні неба Італії, ні Флоріанської брами злого Красова, нічого — про що ти мріяв ще напередодні, все віраючи, що «буде краще», що «все буде добре»...

— Абретен!..

Маса на апельній площі здригнулася. Ноги мов колоди. Не йдуть. Більші рушили, море голених голів, море облич-мерців. Лайка висне в тихому присмерку. «Капо» Тоні й Адольф, два урки перед бльбом СС влаштовують провізоричну «слюбілку» — тут має відбутись ексекуція. В'язень В. дістає 150 нагаїв за згублення зняряддя до праці — власности нац.-соціалістичної держави. Я протискуюсь через юрбу — хотчу бачити обличчя деліквента, як він реагує на це. Що й газати — 150 нагаїв, це не колійний витриміає.

— Людина має тільки одну с....., поєміхається він, — все мусить витримати.

Запорізький гумор. В'язень К. свідєє штани. Йому настуляють на голову й ноги. А сонце байдуже, дурпурним кругом заходить за узгір'я й золотить і «СС-Штрассе» — дорогу, що знає день-у-день страданий марш 12 тисяч ест-номерів, і «Боязку гірку» — арок, де дотліває мозок і аров розстреляних, і апельній майдан на тисячах костей, і торні озера, і весь цей табір, долину смерті, презирства, ненависті і надії. Безнадійної надії тих, що в горнях пекла під жагучим «нальдідей» не пере-стали бути людьми.

Ю. Н.

В АВГСБУРЗІ

З нагоди роковин смерті українського Кобзаря в українському таборі м. Авгсбурга 10. Ш. був улаштований літературно-музичний вечір. Коротке вступне слово прочитала л. Шпаківська. Після цього хор під керівництвом п. Бабуняка проспівав ряд пісень, написаних на тексти Шевченкових творів. Кілька інсценізацій творів Т. Шевченка показав аматорський драматичний гурток (Керівник п. Андрухович).

Треба відмітити високий рівень виступів хору і драматичного гуртка. Оформлення сцени виказує також дотепність виконавця (п. Антонішини): на задній плані сцени стояв велетенський «Кобзар»; На сторінках його були намальовані відповідні до змісту інсценізованих творів картини; зміна декорацій відбувалася простим перегортанням сторінок.

Глядачі глибоко перейнялись урочистим настроєм вечора. Іхне почуття вилилось у співі національного гімну.

В ШВАЙНФУРТІ

Як повідомляє тижневик «Неділя», у Швайнфурті 9 і 10 березня в українському театрі ім. І. Котляревського відбулася урочиста Шевченківська Академія, на якій, крім громадян українського табору, були присутні гості американці, французи та поляки. На академії було виступлено два реферати — в українській і англійській мовах про життя і творчість Тараса Шевченка, після чого відбувся ювілейний концерт з виступами чоловічого хору під диригуванням о. Позняка, об'єднаного (чоловічого, церковного і театрального), під керівництвом п. Любанського, кількома сольовистами та виставою другої дії опери «Катерина».

У ЛАНДСГУТІ

У добийливо прибраній залі УНРРА в Ландсгуті величаво, як мабуть у мало якому іншому еміграційному осередку, відбулося свято Шевченка. Мішаний хор під керівництвом проф. Д. Петрівського добрим виконанням «Садок вишневий» та «Ой, у саду...» зарепрезентував себе найкраще. Баритон Л. Рейнарлович, при аккомп. Козеленка, прекрасно інтерпретував Лисенкові композиції до слів Шевченка, як «Гетьмани», «Дума», «Ой, Дніпре» а також бандурист Штгоалко козачки і нар. думи, між ними улюблену для Шевченка «Думу про Правду і Неправду».

Святоточна промова п. Смоля І., деклямація «Кавказ» у викон. Деліка В., «43 псалом» та інсценізація «Розрита Могила» надали всій імпрезі виразне ідейне спрямування.

Оформлення сцени з силуеткою поета у виконанні маляра Т. Козубра, а також солідно оформлена, друкована програма, що побіч автопортрету Шевченка містила ще в собі короткі, основні відомості про Шевченка англійською та німецькою мовами. Все це і весь концерт своїм високим культурним рівнем — причинились до популяризації Шевченка та доброго українського імені.

В РОЗЕНГАЙМІ.

У таборі «Нова Баварія» відбувся 9 березня реферат про Шевченка, а 10 березня папахіда і відітні про Шевченка, як маляра з демонстрацією світлин на екрані — артиста-пластика Степана Луценка.

Протягом березня відбується низка рефератів про Шевченка, дитяча вистава «Малий Тарас», п'єса «Назар Стодоля» в поставі драматичного гуртка під керівництвом режисера Чорноморця і 24 березня заплановано концерт-академію з участю хору, солістів, бандуристів, де будуть інсценізовані «Невольник», «Сліпий» та деклямації.

КАПЕЛА БАНДУРИСТІВ ІМ. ШЕВЧЕНКА

До Шевченкових свят капеля бандуристів ім. Т. Шевченка під мистецьким керівництвом Г. Кітастого підготувала музично-хорову спєну на Шевченкові твори. Вона складається з музичних творів: «Реве та стогне», «Встає хмара за Лиману», «Думи мої, думи мої, ви мої єдині» Ревуцького, відома народна пісня: «У туркині по тім боці» Лисенка, «Гей, злітаєсь орля» Стеценка, «Заповіт» Стеценка, які переткано деклямацією творів Шевченка.

АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР ЮРІЯ БУРЯКІВЦЯ

У Мюнхені, в Студентській домівці, відбувся авторський вечір поета Юрія Буряківця.

Вступне слово про творчість поета сказав проф. Г. Лінецький. Поезії в рецитації автора та деклямаціями Катерини Кохно і Надії Хмарі, з яких особливо барвисто відтворила зміст перша. Присутні з увагою вислухали і вважали ждавув в обговоренні, при чому ніхто не заперечував мистецької цінности прочитаних творів.

* Советська влада націоналізувала на Карпатській Україні всі промислові підприємства, банки, гірничі заклади та приватні господарські підприємства.

СОБОР ЕПІСКОПІВ УАПЦ

В місті Есслінгені відбувся Собор єпископів Української Автокефальної Православної Церкви американської й англійської зон. Цей Собор єпископів, що має відбутися ще в грудні м. р., пересунуено на березень, з уваги на недугу митрополита Полікарпа.

ВПИС СТУДЕНТІВ ДО УТГІ

Український Технічно-Господарський Інститут (УТГІ) в Регенсбурзі приймає вписи студентів аудиторних високошкільних студій на літні семестри акад. року 1945-46 на відділах: **Агрономічно-лісовому** — семестри I (спіл. агр.-ліс.), II (спіл. агр.-ліс.), IV (спіл. агр.-ліс.), V агр., V ліс., УІІ агр. (в Мінхені); **Ветеринарно-зоотехнічному** (в Мінхені) — I та II сем.; **Хеміко-технологічному** — I та II сем.; **Будівельному** — I та II сем.; на **Економічному факультеті** — I та II сем.

Вписи відбуваються для Агрономічно-Лісового Факультету щодня між 10—12 год. в аудиторіях УТГІ в Регенсбурзі Лбшштр. 2, для Інженерного — тамже, для Економічного — Башир. 54, крім того в Делегатурах УТГІ та через пошту Регенсбург, Гангоферділунг, Кляєв ф. Палептр. 2.

Ректорат УТГІ.

ПОЧАТОК ПРАВНИЧИХ СТУДІЙ

І квітня п. р. в Мюнхені розпочинається університетський курс з права і суспільних наук. Викладачі провадитимуться яє для слухачів I семестру, так і, — в порядку лекційної системи, — для слухачів старших семестрів. Викладачами є професорський склад факультету права і суспільних наук УВУ.

Вписи приймаються в канцелярії УВУ (Мюнхен, Йоганніспляц 6).

ЩО? ДЕ? КОЛИ?

* Греський прем'єр Софуліє прийняв димісію всіх міністрів та створив новий уряд з членів ліберальної партії. Демонстрації, що до них закликали ліві партії, уряд заборонив.

* Фінляндський уряд подався до димісії. Президент Юго Паасініві закликав членів кабінету тимчасово далі провадити свою працю.

* Міністра виховання уряду Віні Яльа Шевальє за денунціцію членів французького руху спротиву заарештовано на 20 дні примусових робіт.

* Австрійський канцлер Фігль повідомив, що підчас другої світової війни загибло 600.000 австрійців.

* До Японії прибуло 15.000 китайських в'язків для посилення альянтської окупаційної армії.

* Французький уряд заборонив легальну проституцію. У зв'язку з тим усі публичні дом побудуть замкнені.

* Французький уряд запропонував США і Великій Британії зажадати від членів ООН зривання господарних зносин з Еспанією Франка.

* В Атенях, в наслідок страйку робітників електристанції, нема електричного світла. Страйк скерований проти постанови уряду не викладати терміну виборів.

* Підвищення платень робітникам у закладах виробництва автомашин в США привело до припинення страйку 285.000 робітників Дженерал-Мотор, Дженерал-Електрик та інш.

* В Каліфорнії занотовано землетрус. Шкоди незначні.

* Американська палата репрезентантів ухвалила 313 голосами проти 32 закон про передачу 271 малди американських кораблів для відбудови китайської флотії.

* Підчас нападу індонезійських крайніх груп на британську колону постачання вб'ито 11 англійських вояків та 64 поранено.

* Головою новообраної ради совозу обрано Андрія Яданова, а ради національностей — Кузнецова.

* 2500 членів гамбурзького відділу соц. демократичної партії Німеччини прийняли одвоголосно постанову проти об'єднання їхньої партії з комуністичною.

* Маршал Тіто відвідав цими днями Варшаву, де президент Берут відзначив його хрестом Віргуті Мілітарі.

* Советські війська мають запланувати дальський острів Борніголь, який вони дові окупували. Евакуація советських військ з Борнігольму вже почалася.

* В Александрії підчас останнього зудару єгипетських студентів з англійським військом вбито 15 египтян та 170 поранено.

Permitted by authority of Military Government, November 1945

Педагог Колегія. — Видже Спілка «Українське Мистецтво», кооператива з обл. порукон в Регенсбурзі. — Адреса Редакції й Адміністрації: Regensburg, Ganhofersiedlung, Block X, Wohnung 217.

Satz und Druck: Mittelbayerische Zeitung, Regensburg, Kumpfmühler Straße 11

Р О З Ш У К И:

Гладкова Петра, Віктора та Миколу — сестра Гладкова Клавдія. Регенсбург, Гангоферзідлонг, блок 10/217, адм. «Слово».

Дочку і зятя Неделіницьких Катерину і Володимира — Еременко Ірина Петрівна, Мюнхен, СС-казерне, бл. Б. III/23. (1—2)

Сестру Фенні Ніну — Ревенко Оксана, Битцинген, Фасфабрік. (1-1)

Лазаревича Тараса — мама Лазаревич Степанія. Регенсбург, Ріхард Вагнерштр. 8. (1—4)

Сина Володимира нар. 1926 р. в селі Настасів, Тернопільського повіту — Колодій Михайло, Укр. табір, Інгольштадт. (1—3)

Сина Зекунуова Івана — батьки, Гольштадт № 231, Бед. Вамберг. (1—2)

Горія і Льва Козака — батько А. Козак, Фіренцель, Пассау. (1—1)

Подайте вістку про Дзюбановських: Григора з Піїла, Михайла і Ірену з Тернопілля — др. Коритовський, Ліндау (Боденсе) Гавтштр. 52. (1—1)

Сина Зіновія — Роман Світенко, Карльсфельд, барак 2/27. (1—1)

Степаненно Олександра та Валентину — вуйко Олесь та Оксана П—ко. Прошу сповістити адресу на редакцію «Слово», Регенсбург. (1—2)

Брата Пятницького Миколу — Пятницький Зіновій, Регенсбург, Гангоферзідлонг, бл. 4/98. (1—2)

Ігнатенно Нечипура — Пятницький Зіновій, Регенсбург, Гангоферзідлонг, бл. 4/98. (1—2)

Синів: Гарника Анатолія, 1923, Вадима 1925 — мати Гарник Марія. Прошу хто знає про них, повідомити на таку адресу: Ашаффенбург, укр. табір «Лагарде», бл. 2/34. (1—1)

Тамару Потелицьку, Романа Богача, Михаська Савчука, Марію Круцько, Галину Грабеву — Сабаль Іван, Вайсен/Опф., Бангофштр. 3/1. (1—1)

Надію Пігіда з Венгрії — батьки, Регенсбург, адм. «Слово». (1—1)

Племінника — Мотря Пискарьова, Регенсбург, адм. «Слово». (1—3)

Брата Дістриана Семена з Лімонії та знайомих — Дістриан Василь, Мюнхен, Фрайман, ДП центр, СС-казерне, бл. Б III, мешк. 15. (1-1)

Брата Пятяка Василя з Хашова та знайомих — Пятяк Петро, Мюнхен, Фрайман, ДП центр, СС-казерне, бл. Б III, мешк. 12. (1—1)

Сина Сесолода та кривних: Лещишина Івана (1926), Королька Мих. (1924) і Вітчара Мих. (1923), останньо Лінген — Ольсбург — Лещишин Григорій, Крайбург, Штайнлагер, барак 18, беп. Мюгльдорф, Баєрн. (1—1)

Братів Рогатинського Романа, Ярослава і Юліана — сестра Стефанія з рідного. Вамберг, Катеріненштр. № 8. (1—1)

Хто знає про долю або місце перебування Дениса Барановського, прошу сповістити: др. Роман Барановський, Мюнхен, Штюрцерштр. 22. (1—1)

Сина Олеску — Василь Ковалішин, Фільсек УНРРА лагер 6/Амберг. (1—1)

Горія Мартинюка — др. Іван Мартинюк, адм. «Слово». (1—2)

Гаспарин Миколу (останньо в Цегерндорф) — Недрига Микола, адм. «Слово». (1—1)

Горія Лопатинського — мати. Хто б знав або чув про нього, просимо ласкаво подати вістку: Лопатинська, табір Карльсфельд/Мюнхен, барак 8/24. (1—2)

Синягину Івгу (нар. 1916) та знайомих — Дудченко Нонна, Амберг-Опф, Мальгезерлагер. (1—1)

Сина Остапа Мельника, нар. 1930 р., останньо перебував в Фіновмарк на північ від Берліна — батьки. Хто знає про їх долю, прошу ласкаво сповістити: табір Карльсфельд біля Мюнхена, барак 8/24. (1—2)

Синів: Рогового Михайла та Подітасова Анатолія — Роговий Юрій, Автбург, Зоммеказерне. (1—1)

Хто знає про долю або місце перебування Пурия Льва — прошу ласкаво повідомити через адміністрацію «Слово». — Родина.

Братів — Михайло Круський, Штравінг, Ітлінгерштр. 19. (1-2)

Сидоренка Василя — брат. Укр. лагер 1, Альтдорф, Ландсгут. (1—2)

Чорного Павла — жінка Чорна Марія з сином та братом. Укр. лагер 1, Альтдорф, Ландсгут. (1—1)

Рідних і знайомих — Іван та Люба Муриши в Роттенбах через Шонав (Баварія). (1—1)

Брата Константина Радченка (останньо брата перебував в концлагеру Саксенгаузен коло Ораненбургу) — Ганна Радченко, Регенсбург, ам Ельберштр. 11/1. (1—3)

Безмолитвенна — Гришина — мати Безмолитвенна Клавдія, Регенсбург, Ельберштр. 11/1. (1—3)

Свою рідню: Амельну Лисовету, Зяблову Оксану, Амельну Раїсу — Слудський Василь, Вамберг, Лютпольдштр. 40. (1—1)

Костю і його друзів: Юрка та Владка — батьки, Мюнхен 13, Гільтенспергерштр. 69, Моревський бай Гімелрайх. (1—2)

Брата Володимира Голойду — Голойда Василь, Автбург, Зоммеказерне. (1—1)

Івана та Ігоря Бурну — Руденко Іван, Пассау, Інштр. 32. (1—2)

Др. Юрія Дякунчана — Андрій Рочень в Берг, пост Теттенвайх, Ротталь, Нідераєрн. (1—1)

Рідних і знайомих — Іван Наконечний, Любешка — Лаабер, б. Регенсбург, (Гартемюле). (1—3)

Сина, зубного техника, Валентина Шпікало — Степан Шпікало, Ашаффенбург, «Лагарде». (1—1)

Гавриленко Максима, Козловського Миколу, Васканова Грицька, Федорову Марію, Вовк Грицька — Клименко Павло, Регенсбург, Гангоферзідлонг, Вільгельмвельфштр. ч. 2. (1—1)

Ільшачина Івана Степановича, 75 р., мешкав у Каліні — онук Шкура Михайло, адм. «Слово». (1—3)

Вознюка Олександра — Раєвський Іван, Траунштайн, Хайфорет, барак № 9, к. 11, 0/Ербаєрн. (1-2)

Сина Івана, останньо в Дрездені — Ломака Олександр, Регенсбург, дорф Барвінг, Крайцгоф. (1—1)

Синів: Мелютія Василя і Григорія — Мелютія Венедикт, Регенсбург, дорф Барвінг, Крайцгоф. (1—1)

Сина Саладовника Івана і дочку Саладовник Мотро, останньо в Унгарії — Саладовник Анна, Регенсбург, дорф Барвінг, Крайцгоф. (1-1)

Батьків Теофілія і Марію Ірмовичів та сина Зоряна, що останньо перебували в Карштедт, Вюртемберг біля Берліну — Надія Радкевич. Хто знає, про їх долю, прошу повідомити: Укр. табір, Карльсфельд 6/Мюнхена, барак 4/13. (1—1)

Назаренка Миколу Федоровича, Каноюка Степана, Онопрієнка Тимофія — Евченко Василь Антонович, Ландсгут, Альтдорф, Укр. лагер № 1. (1—1)

Богдана Луну, Терещенка Кузьму — Кузьменко Василь, Ландсгут, Альтдорф, Укр. лагер № 1. (1-1)

Дочку Яригину Марію Івановну, дядька Крихтіна Пантієля Костовича — Яригін Іван Павлович, Ландсгут, Альтдорф, рос. лагер № 2. (1—1)

Чоловіка Чорного Павла — жінка Чорна Марія з сином та братом, Ландсгут, Альтдорф, рос. лагер № 2. (1—1)

Сина Михайла Степановича, дочку Надію Степанівну — батько Степан Якимович Лупінов, Вігенбах 36, Кр. Ландсгут. (1—1)

Александровича Івана, Стадника — Соломак, Вамберг, Фрідріхштр. 7, укр. лагер УНРРА. (1—1)

Дроздина Евстахія — Скоморівський Осип, Бад Верігофен, Паркготель. (1—1)

Сестру Теклу і швагра Серг. Шевченко — Михайло Тимкович, Регенсбург, Гангоферзідлонг 82/Ш. (1—1)

Сина Олексія та доньку Ганну Лисенко — батько Харитон Лисенко, Карльсфельд 6/Мюнхен, лаг. 8/27. (1—2)

Храпала Гліба Володимировича, нар. 1913 на Катеринославщині (останньо перебував в Берліні) — мати і сестра, Штрорндорф, кр. Альсфельд, Обергессен. (1—2)

Петра Кукобко та друзів: Кузьменка Василя, Подорвана Василя, Гойденка Василя, Маховика Василя, Самойленка Івана, Бублей Олександра — Кукобко Макар, Регенсбург, Гангоферзідлонг, Фохріхтгофенштр. 37. (1—1)

Антоня Фоліса — батько Володимир Фоліс, Ландсгут, Нідераєрштр. 8. (1—3)

Степана Василя — брат Теодор Хай, Мюнхен-Карльсфельд, табір УНРРА 10/20. (1—3)

Рідних та знайомих — Олена Метельова, укр. табір, Швайфурт. (1—3)

Хто знає про долю свого сина Тольчинського Евгєна, 17 років, прошу сповістити: Тольчинська Віра, Фюссен, табір УНРРА 6/75. (1-3)

Балана Ліду, Залевську Марію, Терон Дусю — Шеттешиш Ганна, Ландсгут, укр. табір 1. (1—1)

Омельяненка Гаврила, дружину Марію та дочку Галину — Павлюк Іван, Ландсгут, укр. табір. (1—1)

Рідню і знайомих — Анна Поважук, Мурнау, Обб. Саїдєльштр. 18.

Брата Романа — Лев Федик, Мурнау, Обб. Саїдєльштр. 18.

Знайомих з Рогатина — Л. Федик, Мурнау, Обб. Саїдєльштр. 18.

Соколенка Степана, рідних та знайомих — Соколенко Петро, адм. часопису «Слово». (1—4)

Олександрю Бабченко та знайомих — Іван Рубан, Шондорф, Аммерзеє, Філла Ельман 49. (1—2)

Сина Івана Якимовича Комисаренко, Кубанської обл., станиця Попутна — Дарія Омельянівна Оклича, Ландсгут, Регірунгсгебойде. (1—2)

Племінника Олександра Шеловського — Дарія Оклича, Ландсгут, Регірунгсгебойде. (1—2)

Ліницького Льва, Старий Самбір — брат Михайло, Кобург/Опф, Кірхгаєсе 14/П. (1—1)

Рідних та знайомих зі Сняччини — Сиванів Максим, Регенсбург, Гангоферзідлонг 9/209. (1—1)

Кисіля Стефана — Стахнів Микола, Геренберг, кр. Беблінген, укр. табір 610. (1—2)

Михайла Різника — Дорошевч Іван, Геренберг, кр. Беблінген, укр. табір 610. (1—2)

Грищина Василя, нар. 1921, з Гаїв Вижних, п. Дрогобич — Грищин Микола, Геренберг, кр. Беблінген, укр. табір 610. (1—2)

Жінку Данченко Палагію, дочку Валентину, батька Григорія, матір Василину та сестру Евдокію — Данченко Іван, Штравінг, укр. табір, Панцерказерне, бл. 2, к. 20. (1—1)

Крохмалюка Любомира — Стецішин Володимир, Клауфбойрен, «Стахус», кім. 4. (1—2)

Інж. Волошина Ярослава. Всіх знайомих, що знають про його долю, прошу слати відомости на адресу: М. Черник, б/Пелль, п. Мірскофен № 20, б/Ландсгут. (1—3)

Сергія Кудрявцева — дружина Ніна Кудрявцева, Вайфройт, Маркграфеналеє 25 1/2. (1—1)

Гуртового Пилипа А. та матір Катерину — Гуртовий Фанасій, Пассау, Майоргофказерне. (1—1)

Брата Петра й Романа Шкільницька — сестра Розалія Фельмій, Регенсбург, укр. Оселя. (1—3)

Сидельник Галину і його родину — Клімченко Григорій, Еберсберг 6/Мюнхен, Форстхаусендхуберте. (1—2)

Знайомих — Гайдук Володимир, Автбург, укр. табір, Зоммеказерне, бл. 1/89. (1—1)

Рідню та знайомих — Біляк Ярослав, Гунда, Фелднер, Ное Амбергерштр. 99, Графенвер/Обпф. (1—1)

Рідню та знайомих — Мокрик Михайло, Гунда Фелднер, Ное Амбергерштр. 99, Графенвер/Обпф. (1—1)

Швагріє: інж. Теофілія та магістра Михайла (Володимира) і Геню Небожук та парохіян з Кульчова — о. Петро Іванець, Плятлінг, б. Т. Штатдирарер. (1—1)

Петришина Михайла, Федорова Дмитра, Гарасимова Остапа з Ворошия та Тому Михайла з Часель — Булякевич Гриць та Федорів Василь, Швайфурт УНРРА 196, 2/61. (1—1)

Павла Морозова — батько Іван Морозов і мати, Автбург, Зоммеказерне, 3 бл., 6 кімн. (1—2)

Норчинську Марію з Романівки, п. Теревольа — Дмитро Барабаш, укр. табір УНРРА, Мюнхен—Аллах 3/28. (1—4)

Зєня, Дзюню і Колю зі Станіславова — родичі Янєк і Нуська, відомості до адм. «Слово». (1—1)

Семена Довгана — мати Ольга Довгань, Вамберг, Вейсенбургерштр., лагер 6, УНРРА. (1—3)

Рідних та знайомих — Петро Мигалюк, Карльсфельд. (1—3)

Любомира Кваснія — Дрозд Богдана, Регенсбург, Гангоферзідлонг. (1—1)

Хто знає про Зєнона Дрозда, подати вістку на адресу: Дрозд Володимир, Регенсбург, Гангоферзідлонг. (1—1)

Знайомих: Косців Стефанію, Яремко Марію, Вороновську Параску, Сало Михайла — Андрухів Ганна, Віабаден, ДП Камп, Шпірштайнштр., литовський табір. (1—2)

Брата Дмитра Магучівського — Раїса Магучівська. Хто знає щось про його долю, прошу повідомити: Швайфурт, табір УНРРА, редакція часопису «Неділя». (1—1)

Сестру Тамару Ковалеву, останньо перебувала в Ессєні — брат Анатолій Ковалів, Швайфурт, Гіндебургказерне. (1—1)

Рідних і знайомих — Рутковський Іван, укр. табір, Інштр. 43, Рєнтайім. (1—1)

Місевича Івана — Остапчук Петро, Мюнхен 23, Трєстанштр. 4/1. (1-1)

Дмитришина Івана, нар. 1915 р. в Станіславові — Дмитришина Марія, Ашаффенбург, табір «Лагарде». (1—3)

Палуту Евґєна, нар. 1925 р. в Дроґобичі — Палута Віра, Ашаффенбург, табір «Лагарде». (1—3)

Брата Стефана Маньявського — Йосип Маньявський, Клауфтерн 6/Юберлінген, Балезее. (1—1)

Рідних та знайомих — Василєга Михайло, Швайфурт, табір, бл. 2., 98/П. поверх. (1—1)

Знайомих — Сенча Василь Іванович, Регенсбург, Гангоферзідлонг. (1-1)

Брата, останньо в Банкенгайм — Струк Петро, Швайфурт, табір, бл. 2/95. (1—1)

Ольгу-Оксану Демчишин — батько Олександр, адм. «Слово». (1—2)

Плісак Настю — Іван Штба, адм. «Слово». (1—2)

Трутенка Валентина та Миколу — Сама, Мюнхен, Фрайман, СС-казерне, бл. Ц. 60/Л. (1—3)

Жінку Васильцю Марію та брата Васильцю Петра — Васильцю Михайло, Новий Ульм, Райнартказерне, бл. Б, м. 69/Ш. шт. (1—3)

Жінку Осипу Козубаль та брата Миколу — Теодор Козубаль, Автбург, Зоммеказерне, бл. 3, м. 94. (1—3)

Гльобу Наталію — брат з Герліц, відомість до адм. «Слово». (1—2)

Шуста Йосифа та Михайла, Самсон Магдалєну, др. Данилевича Олександра і Вернер Ірену — Шут Михайло, Ноймаркт./Обпф., Дурхганслегер. (1—1)

Сина Федосієва Василя Івановича, нар. 1921, останньо в м. Лавзберг-Варта — мати Федосієва, Мюнхен, Розенгаймплатц № 8. (1—1)

Сина Чубко Бориса, який в 1945 р. 3-го квітня вліхав транспортом з Комотау в район Пассау під Штетіном разом з Гарасовським із Сокала і Погорельським зі Львова. Хто що знає про їх долю прошу, ласкаво, повідомити. — Дві сестри п. Гарасовського, які мають бути в районі Вюрцбургу, прошу подати свою адресу: Чубко Галина, Ганновер, Мекерштр. 21/27, ДП Камп, «Лисенко», бл. 5-ий, кімн. 21. (1—1)

Сина Холощенка Миколу — Холощенко Клим, табір, Новий Ульм, бл. Д. кімн. 39. (1—2)

Брата Михайла Демус, останньо перебував в Новім Сончі, коло Кришиці, прошу оголоситись на адресу: Демус Агафія, Штравінг, ДП Камп, бл. 1/15. (1—1)

Павлук Ірену, Сливу Іванну-Зофію — Павлук Юстін, Міттергайх, Глазверк 20/П, кр. Тішенройт. (1—1)

Катерину Кончук, останньо Обераєхлія, пост Екміль — сестра Василіна Кончук, Кеппель, бай Бухах, Федерее, кр. Саульгав. (1—2)

Сина Віблага Володимира Арсентійовича — Віблій, табір Новий Ульм, бл. Д. кімн. 39. (1—2)

Хто знає про перебування тепер абраніш слідуючих осіб: Анна і Трифон Дєтнок з Радлова, Чуй Федір, Башуба Олександр, Дубіна Раїса, прошу ласкаво написати на адресу: Каміньска Наталія, Фільсбай Вайден (для Бориса Дєтновка). (1—1)

Сина Ярослава Сточанського, останньо був в Штаде 6, Гамбурга — Сточанський Іван, Мюнхен-Карльсфельд 6, кімн. 28. (1—3)

Рідних та знайомих із Березтєчі — Федір Габєла, бл. Гасельбек, в. Моостам № 12, б. Регенсбург. (1—2)

Онуну Оньому Івана і дочку Шурту та знайомих: Кресуна Семена і Грицька, Товстого Василя і Канді Грицька розшукує Оксьєма Захар, Регенсбург, Гангоферзідлонг блок 3/81. (1—2)

Чоловіка Івана та синів Борзовських Миколу та Дмитра — Борисова Варвара, Автбург, Зоммеказерне, бл. 13, м. 3. (1—1)

Своїх братів з Брємена — Ганна Чаговєць, адм. «Слово».

Батьки і матір: Тертишник Артема і Харитину, останньо перебувавших в Дюпльбургу — дочка Штєпа Тєтляна, Штравінг, укр. табір, бл. 2, м. 28.

Двоюрідного брата Мігачова Михайла, нар. 1923 — Потайчук Олександр, Регенсбург, Гангоферзідлонг, Ріхтгофенштр. 37. (1—1)

Сестру Балайчук Софію, останньо Зуль П, Тюрінгія — Ялик Говората, Амберг, Кайзер Вільгельмказерне, бл. Е, кімн. 2. (1—2)

Доньку Ангєліну Івах. Хто знає, прошу ласкаво повідомити матір — Івах А., Мюнхен, Валлейштрассє 38/Ш. (1—3)

Біляєву Евдокію з 5 дітьми — Біляєв Федір, Мюнхен, Функерказерне 7. (1—3)

Дружину Ковалєню Варвару — Друзика Михайло Іванович, Автбург, Зоммеказерне. (1—2)

Зіменка Івана, Щєрбіну Степана, Гєкова Семена, Коноєнка Олєкеу — Л. Зайвіш, Розентайм, Інштр. 43, табір А. (1—3)

Гумєсського Якова, лікарня-дєнтєсту, який цілий час перебував в Берліні, пошукує його сестра Д. Керницька, Старий Ульм, УНРРА, Тем 149. (1—1)

Філя Михайла, Івана — Філь Іван, Інгольштадт, укр. табір. (1—4)

Зємського Дмитра з родиною та Товчара Івана з донькою Нагога Олександра — Вовків Петро, Л., укр. табір, Інгольштадт. (1—3)

Мужа Цісина Богдана, народж. 4/Ш. 1908 — Цісик Ярослава, Новий Ульм, Рейнгартказерне, табір УНРРА, бл. «С», кімн. 8. (1—4)

**СПІЛКА «УКРАЇНСЬКЕ МИСТЕЦТВО»,
кооператива з обмеженою поручкою в Регенсбурзі.**

Досі видало або виходить друком:

Періодичні видання:

- 1. Український тижневик «Слово» 0,50 за число
з додатками 1,00 за число
- (Передплата не приймається, лише в роздрібно-ному продажі)
- 2. «Школярик», посібник для народніх шкіл для 2-ої класи ч. 1, 2, 3 0,50 за число
(випродані)
- 3. «Школяр», посібник для народніх шкіл для 3—4-ої класи ч. 1, 2, 3 0,80 за число
(випродані)

Серія «Українська клясика»:

- 1. Т. Шевченко. Кобзар (вибрані твори) 128 стор. 5,00 РМ
- 2. С. Руданський. Співомовки (вибрані твори) 64 стор. 3,75 РМ
- 3. Леся Українка. Поезія (вибрані твори) 112 стор. 5,00 РМ
- 4. Л. Глібів. Байки (вибрані твори) 80 стор. 4,00 РМ

Листівки:

- 1. Митрополит Андрій Шептицький 0,40 (випродані)
- 2. Т. Шевченко 0,60

Різні видання:

- 1. Стінний календар на 1946 рік 1,00
- 2. Кішньовий календар на 1946 р. 1,50
- 3. Спортовий календар на 1946 р. 2,00
- 4. Пластовий календар на 1946 р. 2,00
- 5. Флірт — українська товариська гра (друкується)

Ці всі видання можна набувати через кольпортерів або в крамницях українських таборів чи осель.

РОЗШУКИ В КАНАДІ Й АМЕРИЦІ

Бажаючи піти на зустріч українським емігрантам в справі розшуків родичів, знайомих і приятелів в названих країнах Санітарно-Харитативна Служба при Апостольській Візитатурі в Німеччині заміряє вилати спеціальний адресар пошукуваних і пошукуваних осіб.

Цей адресар має бути видруктованим в Канаді і розповсюджуваний по цілим Американським континенті.

Всі, хто хотів би бути приміченим в тім адресарі має подати своє ім'я і прізвище, а також ті дані про себе, які вважатиме потрібними, як рівнож ім'я і прізвище і згодане місце перебування пошукуваних осіб.

Ці відомості належить скерувати до Відділу Розшуків Санітарно-Харитативної Служби в Мюнхені, Дахауерштрассе 9, залучаючи добровільний доток на покриття коштів.

Відповіді з Америки й Канади надсилатимуться рівнож через Відділ розшуків С. Х. С. в Мюнхені.

Хто знав би про долю Омеляна Ступка, вояки Чехія, родом Гвідзель, Коломия, просим ласкаво повідомити батьків: Іван Ступко, Мюнхен, Фрайман СС-казарне, Б 3/16. (1—3)

Гажінна Трохима — Діаконеза Олександра, Зальцбург, Лексенфельд 4, Укр. Комітет. (1—2)

Калініченка Василя, Дядька Григорія — Калініченко Анатолій, Авсбург, Ніколай-шале. (1—1)

Знайомих з села Балазів — Палій Петро, Новий Ульм, бл. Д. 39/П. (1—1)

Дочку Чуванову Олександру — батько Чуваков Андрій, Пассава, Розенгайм, УНРРА, лагер. (1—3)

Знайомих з Ожанин і Дубровиці, прощу згодитися на адресу: Ніппон Андрій, Унтер Донавгенде 2. (1—2)

Брата і батьна — Марія Дроздовська, Унтер Донавгенде 2. (1—2)

Сенечко Михайло та Сенечко Мирослав, останньо в чеській Мораві — Сенечко Лев, Регенсбург, Гангоферзідлонг, бл. 5/116. (1—2)

Беліццю Тamarу, Кудінову Катерину, Еріку Герінгер — Ольга Васильовна Гаврик, Анебах, Ендерштр. 23. (1—1)

Хто знав Джуса Ярослава, Жовива, прощу написати на адресу: Гехст Франкфурт, ам Майн, Кевінштайнерштр. 94/III, бай Егер. (1—1)

Дроту Михайла, студ. Віденської Політехніки та його сестру Лізу (обоє зі Жовкви), Юрія Чорного з Чернівців, останньо був у Відні. Хто знав би пось про цю особу прощу написати на адресу: Джус Ярослав, Гехст, Франкфурт, ам Майн, Кевінштайнерштр. 94/III, бай Егер. (1—1)

Малару Олександра, Володимир і знайомих — Хорунжий Олександр, укр. табір, Швайфурт. (1—1)

Кезиків Матвія, Марію, Агафію, Степанію, Ксеню і Ольгу, рівнож знайомих — Швачовська Катерина, укр. табір, Швайфурт. (1—1)

Сина Юрія та брата Ольховського Віталія — Шейна Іван, Нюрнберг, Людendorffштр. (1—1)

Рідня та знайомих — Лисюк Осип, укр. табір, Швайфурт. (1—1)

Сина Івана, Таювер, лагер Цебеляй — Лучанин Никифор, укр. табір, Швайфурт. (1—3)

Братів Теодора і Степана (Хеміц) — Нічипор Олександр, укр. табір Швайфурт. (1—1)

Родичів та знайомих з Кам'янки Малої, п. Коломия — Остафійчук Михайло, укр. табір, Ингольштадт. (1—2)

Синів: Данька, Михайла, Івана з с. Козлова та Володимира Захарків з с. Слобідки — Ремізовська Текля, укр. табір, Ингольштадт. (1—2)

Знайомих з села Кобилівця Водоська — Іваник Федір, Шварценфельд, Шльосс, лагер УНРРА, кім. № 8. (1—8)

Брата Данилевича Андрія, сестру Катерину та знайомих з с. Поруби — Петро Данилевич, Шварценфельд, Шльосс, лагер УНРРА, кім. № 8. (1—2)

Генну і Славу! моя адреса: Новосад Іван, Регенсбург, Гангоферзідлонг, бл. 9/181. (1—2)

Снуфрея Івана Цибика, останньо в Брандсбурзі, пошукує дружина Катерина Цибик, Мюнхен, Карльсфельд, укр. табір 16, кімн. 10. (1—3)

Знайомих: Момота Івана, Бутенка Дмитра, Вечеркіна Петра, Макарова Грицька — Дем'яненко Іван, Мюнхен, Герпогштр. 69. (1—1)

Знайомих: Задорожного Андрія з родиною — Лебединський Павло, Мюнхен, Герпогштр. 69. (1—1)

Батька Лебединського Якова, брата Андрія, сестру Ганну і Марію — Лебединський Павло, Мюнхен, Герпогштр. 69. (1—1)

Хто знає, де перебуває Степан Каміньський, зволіть ласкаво подати вістку на адресу адм. «Слово». (1—4)

Нусю Цапівну і Любов Балас з Бачева — Василь Прийма — Галичко, Фільсек, Зюд-лагер, Баерн. (1—2)

Синів: Василя Гончар, нар. 1926, Івана Гончар, нар. 1918 р., із Абінської — батько Василь Григорович Гончар, Дикельсбюль, лагер УНРРА 167. (1—1)

Рідно: Кісенко Марію, нар. 1908 р., Кісенка Валентина, нар. 1929 р., з Галічини, Харцизьк — Кісенко Яків, Мюнхен, Фрайман, СС-казарне, бл. «С», пов. 5, кім. 1. (1—2)

Корнизова Ефрема Митрофановича, що перебував у Баварії ще перед війною — Кабарнік Микола, Пассава, Шісплян. (1—2)

Знайомих: Маминтова Мимітрія, Зань Віктора — Кабарнік Микола, Пассава, Шісплян. (1—2)

Матір і знайомих, окр. Станіславів п. Товмач — Юряк Петро, Плятлінг, лагер полонених.

Стрия Івана, окр. Станіславів, п. Товмач — Григорій Григор. Плятлінг, лагер полонених.

Брата Василя, окр. Станіславів, с. Нижнів — Керкут Дмитро, Плятлінг, лагер полонених.

Кроля Івана, окр. Тарнопіль, п. Бучач — Гоголь Орест, Плятлінг, лагер полонених.

Друзів та знайомих, окр. Тарнопіль, п. Бучач — Боднарук Василь, Плятлінг, лагер полонених.

Чкєта Федора, окр. Тарнопіль, п. Підгайці — Вождь Осип, Плятлінг, лагер полонених.

Друзів та знайомих, Коломия, с. Княждвір — Терпелюк Петро, Плятлінг, лагер полонених.

Швагря Трофімука Василя, Любомль, с. Кучани — Куча Іван, Плятлінг, лагер полонених.

Максимчука Дмитра та Гринока Івана, п. Товмач, с. Локіткі — Решетник Михайло, Плятлінг, лагер полонених. (1—2)

Михайла Марченка — Іван Марченко, Плятлінг, лагер полонених.

Батька Колинча Франца і сестер Ольгу і Іванку — Колинч Володимир, Плятлінг, лагер полонених.

Друзів та знайомих з Сокальщини — Петрович Василь, Плятлінг, лагер полонених.

Родичів: Мензюка Трохима, Гребінського Бориса — Новаківський Дмитро, Плятлінг, лагер полонених.

Новосад Юлію (Маїхінген, пост Магштадт, Вюртенберг) — Кусий Степан, Плятлінг, лагер полонених.

Рідних та знайомих — Шітух Михайло, Гангоферзідлонг, 10 бл., 215 кімн., Регенсбург. (1—3)

Фельддорф Миколу — Фельддорф Лідія, Ляндсгут, Подельштр. 10, Нідербаерн. (1—5)

Руського Івана — Нежитовський Григорій, Ляндсгут, Регірунгсбойле. (1—1)

Калініченка Василя, нар. 1922, та Дядька Грицька, нар. 1913 — Калініченко Анатоль, Ляндсгут, Ніколайшале. (1—1)

Рідних та знайомих з Підгаєччини — Євген Татарин, Штравоінг ДП 5. (1—2)

Брата Юнецького Миколая — Юнецький Юліян, Ляндсгут, Регірунгсбойле. (1—1)

Брата Івашкова Федора — Івашків Стефан, Ляндсгут, Ніколайшале. (1—1)

Гелецьку Марію — сестра Івашків Олена, Ляндсгут, Ніколайшале. (1—1)

Олеку Савран — Козар Григорій, Ляндсгут, Ніколайшале. (1—2)

Стефану Савран — Козар Григорій, Ляндсгут, Ніколайшале. (1—2)

Брата Чеверду Володимира — Чеверда Домінік, Ляндсгут, Ніколайшале. (1—1)

Чоловіка Володимира та сина Богдана Кучабського — дружина й мати Ольга Кучабська, Новий Ульм, табір УНРРА. (1—3)

Тумона Володимира — Сергієнко Тумона Євген, Галендорф, табір № 25. (1—1)

Рідних та знайомих, братів: Козиру Яким і Савка, Сисака Михайла, Ілька та Вонсяк Параску — Козира Ілько, укр. табір, Старий Ульм, бл. С, кім. 53. (1—2)

Ольгу Климон з Підгайць, біля Дубна — швагер Мьяковський Григорій, Ноймаркт, УНРРА, Теам 56. (1—4)

Ланована Микиту — сестра, Мюнхен, Фрайман, СС-казарне, бл. 3/23. (1—4)

Брата Яворського Мирослава (останньо був в Любек) та сестру Михайлину Садівську (була в Людвігсгафен) — Володимир Вацкевич, Шраммельгоф, пошта Даерлінг бай Регенсбург. (1—3)

Синів: Годованця Микиту, нар. 1929 та Левка, нар. 1931 — батько Годованець Данило, Прошу, хто знає про них, повідомити: Ингольштадт, укр. табір.

Дружину Цветкову Параску — Цветков Афанасій, Мюнхен 68/Карльсфельд, таб. бар. 1, кім. 11. (1—3)

Еріковець Ганну з дітьми з Білорусі, с. Петровичі — чоловік Еріковець Григор. Мюнхен, Фрайман ДП центр, СС-казарне, бл. В—III, мешк. 33. (1—2)

Казанівського Антона — дружина Казанівська Марія, Регенсбург, Гангоферзідлонг, бл. 2/37. (1—3)

Рідних і знайомих — Зозуля Василь, табір Шварценфельд, Шльосс № 17, Кр. Швандорф. (1—3)

Сина Науменку Миколу, нар. 1925 р. — батьки Науменко Зинько, Есенбах, Тремерсдорф. (1—5)

Брата Дмитра Гарбара з дружиною і дітьми — Антоніна Гарбара, Пассава, Укр. Черв. Хрест. (1—3)

Тітаренко Петра, юнака 18 р., останньо в місті Егері — мати Тітаренко Марія, Регенсбург, Гангоферзідлонг, бл. I, мешк. 299. (1—2)

Дружину Седельську Гелену з чотирма дітьми — муж Седельський Михайло, Пассава, Лінденталь 35. (1—2)

Двох дочок: Кульбака Віра, народж. 1922, Ганна 1924 — Кульбака Ігор, Розенгайм, таб. «А», Інштр. (1—3)

Горового Сашка 1928 р. — Валюх Олексій, Ингольштадт. (1—3)

Рідних та знайомих — Гречаний Микола, Регенсбург, Гангоферзідлонг, бл. 4/101. (1—3)

Сестру Іванову Ніну, нар. 1930 р. — батьки, Іванів Григорій, Пассава, Фраунг, Гетайнде Форстенек, Лойндорф. (1—3)

Павлу Тамару, нар. 1911 р. в Сарнах — Ольховий Михайло, Ингольштадт, Гардерштр. 26. (1—1)

Проф. Кондришина Євгена, останньо перебував в Крем, Австрія — батько Кондришин Семен і сестра Марія, Мюнхен, Фрайман, Функ Казарне 17/115. (1—3)

Хто знає що про долю Анатолія Дуцька, останньо знаходився в Ноєнгаген 1, Фрайлітрат 25 (код Берліна) — шукує сестра Ірена Дуцька, зголошення до адм. «Слово». (1—3)

Знайомих з села Коропець, п. Золочів — Володимир Гуменюк, Унтер Донавгенди 2, Пассава. (1—3)

Яковлєву Тамару з дочкою Тетяною із Югославії — чоловік, Регенсбург, Гангоферзідлонг, бл. 1/289. (1—3)

Кооператива Об'єднання Споживачів «Кос» у Мюнхені, приймає від тепер 1-ну або 2-і ґельнерки до власної реставрації при Розенгаймштр. 46 а в Мюнхені і 1-ну машиністку з дуброву українською і німецькою мовами. Платня після умови. Зголощується по можливості зараз. Мюнхен, Розенгаймштр. 46 а, кімната № 105.

†

В другу річницю смерті б. п. Михайла Івашкова, посадника міста Самбора, відбудеться дня 30. березня 1946 р. **ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА** в церкві на Оселі, о год. 9-тій ранку, на яку запрошуємо **Знайомих.**

Рідня.

УВАГА! Виплачу 2.000 РМ тому, хто принесе мені на адресу: Здуїньський Яків, Регенсбург, Гангоферзідлонг, Вільгельм Вольфштр. № 4, кімн. 314, пропавші у мене документи: 1) індекс-карта УНРРА, 2) кантинні картки, 3) посвідчення церкви св. Миколая в Берліні, 4) довідка про хворобу, 5) документи, що жив у Білій Церкві — Югославія, 6) в'їзний в Нансєвський паспорт, засвідчений в Мукачеві, 7) регістраційна картка, видана в місті Байройті, 8) довідка праці Райхсостдирекцій в Берліні, 9) довідка з фотокарткою Міжнародного Черв. Хреста, 10) члєнська книжка Мюнхенського Комітету Бездержавників. (1—1)

Хто поверне мені портфель з документами, згубленими в Регенсбурзі 6. 9. 45 р., добре винагороджу, на адресу: Демидович Павло, Регенсбург, Зафферлінг 36 а.

Кухаря або куховарку до власного ресторану, то 2-ох фізичних робітників до товарного магазину, розшукує Кооперативне Об'єднання Споживачів «КОС» в Мюнхені. Платня після умови. Працівників забезпечуємо помешканням і харчами. Подання враз зі життєлесом, та свідомством праці складати по адресі Кооперативне Об'єднання Споживачів «КОС», Мюнхен, Розенгаймштр. 46 а, кімн. 105. (1—2) **Дирекція «КОС».**

Гарбара пошукує українська гарбарня у Баварії, зголошення надсилати до адміністрації «Слово» для «Гарбара». (1—1)

КУПУЕМО: Радіоапарат на змінний струм, латинську і українську машинку до писання. З пропозиціями звертатися на адресу: Регенсбург, ред. газети «Слово».

Для видавництва Спілки «Укр. Мистецтво» на стало потрібні складачі для ручного складу та ліношпінти. Зголощуватися на адресу: Регенсбург, Гангоферзідлонг, бл. 10/217.

ДО ЧИТАЧІВ І ПЕРЕДПЛАТНИКІВ! Подаємо до відома громадянства, що надалі Видавництво передплати на тижневик «Слово» не прийматиме. За внесену передплату Видавництво надішле інші видання, які приблизно відповідатимуть вилаченій сумі. Тижневик «Слово» продаватиметься лише на оселі в Регенсбурзі. **Дирекція Видавництва.**

УВАГА! З технічних причин усі друку Спілки «Українське Мистецтво» виходять без кількох українських літер.

УВАГА! Подаємо розірку оголошень, що вміщуються в українському тижневикі «Слово».

1. Для установ, підприємств, учбових та інших закладів:

сторінка	800 Р/М
1/2 сторінки	400 Р/М
1/4 сторінки	200 Р/М
1/8 сторінки	100 Р/М
1/16 сторінки	50 Р/М

2. Оголошення про розшуки з розрахунку 50 пфенігів за слово за один раз вміщення в газеті

Адміністрація.